

## [Landbrugsministeren.]

sige til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at spørgsmålet er jo ikke det samme, når det drejer sig om brødkornsprisen, da vi er i stand til at avle og faktisk også avler 3 gange så meget, som der er brug for til brødkorn, og afleverer det. Det er her, vi har problemet: jo højere brødkornspriserne bliver fastsat, desto større risiko er der for en u hensigtsmæssig avl, specielt af rug, til aflevering, idet der her er garanteret disse priser. Det er for i hvert fald ikke at fremme denne udvikling, at jeg i indeværende år har måttet stå meget fast på, at jeg ikke ønskede brødkornspriserne forhøjet, for jeg synes ikke, jeg tør tage ansvaret for en yderligere uheldig udvikling på dette område.

Der har været fremført forskellige andre spørgsmål, som jeg ikke mener det ved denne lejlighed er nødvendigt for mig at komme ind på. Man har både været inde på jordlovgivning og ejendomsskatter. Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen var utilfreds med noget, han havde læst i aviserne. Må jeg sige til det ærede medlem, at hvis det, man læser i aviserne, skulle danne basis for utilfredshed, var der nok nogle af os, der var konstant utilfredse. Det drejede sig om en meddelelse i aviserne om, at hjemmemarkedspriserne skulle behandles i omsudvalget, hvad han ikke var tilfreds med; han syntes snarere, man skulle have ejendomsskatterne over i kornlovsudvalget. Dette viser jo mere end noget andet, at der kan være god grund til at se på begge spørgsmål i sammenhæng, og det tror jeg også man vil gøre, uanset om de behandles i udvalg hver for sig; jeg for min del skal i øvrigt ikke blande mig i, hvad man mener er den mest hensigtsmæssige behandling af det, der her er foreslået.

Må jeg slutte, som jeg begyndte, med en tak til ordførerne og med at udtrykke håbet om, at disse lovforslag trods deres sene fremkomst må blive færdigbehandlet i så god tid, at det ikke sinker folketingets hjemsendelse.

**Jens Chr. Christensen:** Må jeg først til den højtærede landbrugsminister sige, at når jeg har draget spørgsmålet om en forhøjelse af

brødkornsprisen ind i billedet, er det ud fra den betragtning, at når man hæver prisen på foderkorn i den udstrækning, som forslaget indebærer, vil der, selv om man hævede prisen på brødkorn, alligevel fremkomme en besparelse for staten. Selv om man hæver brødkornsprisen med ca. 3 kr. pr. 100 kg, ville det vel nok, da prisen på foderkorn bliver hævet med 6 kr. i første omgang plus lagertillæg, gå sådan, at de to priser nærmede sig hinanden i betydelig udstrækning, og det vil nok give det resultat, at der næste år bliver tilsået mindre arealer med brødkorn, end tilfældet er i indeværende år.

Der er et gammelt ord, der siger, at når bonden har penge, har alle penge. Det skal vel nok forstås på den måde, at bonden er den sidste i vort samfund, der får lov til at få penge, og derfor bliver det gamle ord opfyldt. Det er vi nu på vej til; men ville der være det mindste at sige til, om man øvede denne retfærdighedshandling over for landbruget, selv om det koster staten nogle få millioner kroner, at brødkornsprisen bliver hævet i samme udstrækning, som udgiftsstigningen har fundet sted?

Det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte, at lovforslaget foreslår prisen på hjemmemarkedet for landbrugsvarer forhøjet, og sagde så, at vi må huske på, at der jo ingen konkurrence er; landbruget sælger på lukket marked herhjemme. Det er selvfølgelig rigtigt, men det ærede medlem ved jo udmærket godt, at hvis vi skal have fødevarer ind til Danmark andetstedsfra, kan de i hvert fald ikke blive billigere end de varer, vi kan købe af dansk oprindelse, uden at disse varer bliver eksporteret til Danmark i kraft af subsidier fra det pågældende land.

Det ærede medlem er meget nervøs for, om monopoltilsynet kan påtage sig den opgave at fastsætte de virkelige priser, og jeg kunne forstå på den højtærede landbrugsminister, at han har de samme betænkeligheder. Jeg vil i hvert fald være meget ked af, om der skal gives politiske direktiver til monopoltilsynet, og man fristes egentlig til at spørge: er det noget, man bruger, at give monopoltilsynet politiske direktiver med hensyn til fastsættelsen af de priser, det skal godkende? Jeg vil